ISSN:2791-9617
somuncubaba
Dergisi'nin Eki'dir.

Aile

HAZİRAN 2023
YIL: 30 - SAYI: 272

Çocuğun Manevî Eğitimi

Eşref BOLUKÇU

Allah Rızası İçin Mahlûkata Hizmet

Emine Büşra YÜKSEL

Bugün, Yarın İçindir

Esra GÖKTEPE

Kayyim

En Üstün Gözetici (s.a.v)

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) Efendimiz'in isimlerinden biri de "Kayyim/Görüp gözeten" idi. O etrafındakilerle hemhal olan bir insan, ümmetine acıyan bir Peygamber ve ihtiyaç sahiplerine yardım eden bir gözetici idi. Hz. Peygamber (s.a.v.), hediyeleşmeyi tavsiye edip bunun sevgiyi arttırıp dostlukları pekiştireceğini söyledi. Sadaka kabul etmemesine rağmen hediye kabul edip daha güzeli ile hediyelere karşılık verdi. Varını yoğunu çevresindeki yoksul, ihtiyaç sahibi kimselerle paylaşıp verecek bir şeyi olmadığında da güzel sözler ile gönüllerini doyurdu. Gelir kaynaklarını, ailesinin geçimi için ayırdığı bir kısmı müstesna, fakirlere dağıtılacak şekilde düzenledi. Cimrilik ve kötü huyun mü'minde bulunmayacağını söyleyip insanların durumunu düzeltmek için elindeki tüm imkânları seferber etti. Bazen ödünç aldığı bir şeyi fazlasıyla geri ödeyip bazen satın aldığına anlaştıkları fiyatın fazlasını verdi. Bazen de ihtiyaç sahibi olduğunu anladığı bir kimseden bir şey satın alıp sonra da onu ona hediye etti.

Muhtaçları Kapıdan Boş Çevirmedi

İbn Abbas'ın deyimiyle O, hayırlı işlerde rüzgârdan daha fazla cömertti. Dostu Ebû Zer'e fakirleri sevmeyi ve onlara yakın olmayı tavsiye edip sevgili eşi Hz. Âişe'ye de "Ey Âişe! Hiçbir zaman muhtaç birini kapından boş çevirme, verebileceğin yarım bir hurma da olsa ver. Ey Âişe! Fakirleri sev, yakınına al ki Allah da kıyamet gününde seni yakınına alsın." diye nasihat etti. Sık sık "Ey Allah'ım! Beni fakir bir insan olarak yaşat, bana fakir bir insan olarak ölmeyi nasip et ve beni fakirlerin arasında dirilt." diye duâ edip Yüce Allah'tan, gerçek zenginlik olarak tanımladığı "gönül zenginliği" istedi. Ashâb-ı Suffe, ashabının en fakir ve yoksulları olup devamlı ilimle meşgul oldukları için geçim sıkıntısı çekerlerdi. Zira genelde mescitte kalırlar, Hz. Peygamber (s.a.v.)'in yanından ayrılmazlardı. Rasûl-i Ekrem, her şeyini onlarla paylaşır, yemeğini onlarla yerdi. Büyük bir kazanı vardı. Yemek onda pişirilir ve beraberce yenilirdi. Onlar, O'nun daimî misafirleriydi. Bütün mü'minler de öyle. "Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimse, misafirine ikram etsin." diyerek "Hayrın misafir ağırlanan eve bıçağın deve hörgücüne ulaşmasından daha çabuk geleceğini" ve "Misafiri kapıya kadar geçirmenin sünnetin bir parçası olduğunu" söylerdi.

Vakıf Kültürü ve Allah İçin İnsanlara Yardımcı Olmak

Bu fânî âlemde geçici dünya nimetleri Müslümanlar için bir imtihan vesilesidir. Hakiki mü'min, gönlünde dünyalığa bir yer ayırmadığı gibi, eline geçeni de Allah rızası için elden çıkarabilecek erdeme sahip olandır. Sevgili Peygamberimiz bir gün, dünya nimetlerinin aldatıcılığından bahsederek, kaygılarını şu şekilde dile getirir: *"Sizin için korktuğum şeylerden biri de, Cenab-ı Allah'ın size vereceği dünyanın ziynet ve güzelliğidir."*

Peygamberimiz (s.a.v.), bir taraftan, zengin olup da infakta bulunan zengin Müslümanları övmüş diğer taraftan da hayır noktasında ihmalkâr davrananları her zaman uyarmıştır. Zenginliğin ancak infakla bir değer taşıdığını aksi takdirde sosyal ve manevî tehlikelere yol açabileceğini sık sık hatırlatan Peygamberimiz (s.a.v.), takvasız bir zenginliğin kişi üzerinde menfî etkilerinin olacağını her zaman hatırlatmıştır.

Yine bir seferinde sahabi Hz. Ebû Ubeyde b. Cerrah (r.a.), Peygamberimizin emriyle Bahreyn'den topladığı cizyeleri Medine'ye getirip Peygamberimize teslim etmişti. Mescid-i Nebevî'de sabah namazını kıldıktan sonra Hz. Ebû Ubeyde, oradan ayrılmıştı. Ne var ki; diğer yoksul sahabiler, bir türlü camiden çıkmıyordu ve Peygamberimizi izliyorlardı. Rasûlullah (s.a.v.) da onlara tebessüm ederek baktı ve şöyle dedi: "Zannederim ki Ebû Ubeyde'nin geldiğini ve onun bir şeyler getirdiğini haber aldınız." Sahabiler, "Evet, ya Rasûlallah." dediler. Rasûl-i Ekrem, bunun üzerine onlara şu çarpıcı gerçekleri anlattı: *"Sizi müjdelerim, hepiniz mesrur (mutlu) olacaksınız. Allah bilir ki ben sizin yoksulluğa uğramanızdan endişe etmem. Endişem, dünyanın sizden öncekilere açıldığı gibi size de açıldığı zaman sizin rekabete düşmeniz, eskiler gibi rekabetle meşgul olmanız, onlar gibi iğfal olunmanızdır."*

Peygamberimiz (s.a.v.), bu sözleriyle ümmetinin ileride maddî yönden refaha kavuşacağını müjdelemekle beraber, zenginliğin hırs ve rekabet gibi doğurabileceği değişik sosyal sapmaların manevî tehlikelerine de işaret etme ihtiyacı duymuştu. Allah için seven, peygamberlerle, velilerle cennette beraber olmak isteyen her salih kul, mü'minlere Allah rızası doğrultusunda yardımcı olmalıdır. Bunun adı vakıf kültürüdür.

somuncubaba
Dergisi'nin Eki'dir.
ISSN: 2791-9617

Aile

Aile Eki
Yıl: 9 Sayı: 102

HAZİRAN 2023 / YIL: 30 - SAYI: 272
Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

İmtiyaz Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Kemal Demir

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulûsi ERDEMİR

Yayın Editörleri
Musa TEKTAŞ
M. Nazmi DEĞİRMENCİ

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK, Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ, Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN,
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım ve Uygulama
Es- Seyyid Osman Hulûsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

Basım-Yayım-Dağıtım-Pazarlama
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hacı Hulûsi Efendi Cad.
No: 89 (44700) Darende / MALATYA
Tel: (422) 615 15 00 Faks: (422) 615 28 79

YARATILANLARA HİZMET EDELİM

Sümeyye Büşra YILDIZ

"Allah'a ibadet etmek için yaratılan insana hizmet etmek, bir nev'i, Allah'a ibadet etmektir. Hizmet, âciz veya muhtaç kişinin ihtiyacını gidermektir. Büyük bir tevazuyla herkesin yardımına koşmak ve sıkıntılarıyla ilgilenmektir."

Yüce Rabb'imiz insana; gurur, kibir ve kendini beğenmeyi yasakladığı gibi, bencil bir hayatı da istemiyor. İnsanların diğerkâm olmasını arzu ediyor ve hizmet eden mü'minlere büyük mükâfatlar vaat ediyor.

Allah'a iman etmek, merhametli olmayı gerektirir. İnanan insan Rabb'ini sever ve emirlerine itaat eder. Hatta zamanla O'nunla alâkası olan her şeyi derece derece sevmeye başlar. Cenâb-ı Hak ise Kur'an-ı Kerim'de en çok Rahman ve Rahim sıfatlarını hatırlatır ve devamlı yaratılanlara merhametli davranmayı emreder. Mü'minin hem Cenâb-ı Hakk'ın emrine riayet etmesi hem de O'nun ahlâkıyla ahlâklanması gerekir. Merhametten uzak bir gönül, Allah'tan uzak ve nasipsiz bir gönüldür.

Yüce Rabb'imizin çok sevdiği ve hep merhametle muamele ettiği kullarına hizmet etmek, en mühim İslâmî esaslardandır. Allah'a ibadet etmek için yaratılan insana hizmet etmek, bir nev'i, Allah'a ibadet etmektir. Hizmet, âciz veya muhtaç kişinin ihtiyacını gidermektir. Büyük bir tevazuyla herkesin yardımına koşmak ve sıkıntılarıyla ilgilenmektir.

Rasûlullah Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuşlardır:

"İnsanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır."[1]

"Kul, kardeşinin yardımında olduğu müddetçe, Allahu Teâlâ da o kulun yardımındadır. Amelinin kendisini geride bıraktığı kişiyi, nesebi öne geçiremez."[2]

"Kimin Allah yolunda bir tek saçı ağarırsa, bu, kıyamet günü onun için bir nur olur."[3]

"Sabah veya akşam Allah yolunda birazcık yürümek, dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır."[4]

"Hizmet edilenden ziyade hizmet eden kişi hem dünyada hem de ahirette daha kazançlı çıkmaktadır."

Şu kesin bir hakikattir ki hizmet edilenden ziyade hizmet eden kişi hem dünyada hem de ahirette daha kazançlı çıkmaktadır. Nitekim hikmet ehli; "Hakiki mesut insanlar, başkalarına nasıl hizmet edeceğini bilen kişilerdir." demişlerdir.

O hâlde bizim, kemâle erebilmek ve ahiret selâmetine nail olabilmek için hizmet etmeye

ihtiyacımız vardır. Bu sebeple hizmet ettiğimiz insanlara minnettar olmamız gerekmektedir. Zira onlar, bizim Cenâb-ı Hakk'a yaklaşmamıza vesile olmaktadırlar.

Her konuda olduğu gibi, İslâm'a hizmet konusunda da en önemli şey, doğru İslâmiyet'i ve İslâmiyet'e layık doğruluğu öğrenmek ve yaşamaktır. Biri ilim diğeri ise ameldir. Bu nedenle dinimizi ehl-i sünnet inancına göre öğrenmek ve her öğrendiğimiz şeyi de yaşamak gerekir. Peygamber Efendimiz'in örnek hayatında insanlarla olan ilişkilerinde sabrı, yumuşak davranma ve hoşgörüyü, tedriciliği, neticeleri Allah'tan bilmeyi, tevazu ve muhasebe yapmayı görüyoruz.

Bizler de hayırlı ve güzel hizmetleri yaparken Hakk'ın rızasını gözeterek hizmet etmeyi kendimize şiar edinmeliyiz.

Dipnot

1. Beyhakî, Şuab, VI, 117.
2. Müslim, Zikr, 38.
3. Tirmizî, Fedâilü'l-Cihâd, 9.
4. Buhârî, Cihâd, 6.

KRONİK YORGUNLUK SENDROMUYLA SAVAŞIN

Nesibe AYDIN

Kronik yorgunluk sendromu (KYS) eğer bir şekilde yakanıza yapıştıysa derhal önlem almalı ve onunla savaşmaya başlamalısınız. Çünkü KYS yaşam kalitenizden çalar, bireysel, sosyal, mesleki ve ruhsal fonksiyonlarınızı sınırlar, bilişsel kabiliyetlerinizi geriletir.

Nedeni tam olarak bilinmeyen, teşhisi çok zor olan bu sendrom herkeste görülebilir. Ancak daha çok 20-40 yaş arası kadınları etkiliyor. Modern dünyanın yaygın hastalıklarından biri olan sendrom, genellikle altı ay ve daha uzun süreli boğaz, kas ve eklem ağrıları, mide bulantısı ve düşük konsantrasyon ile kendini belli eden, sürekli ve tekrarlayıcı olmasının dışında vücudumuzdaki pek çok sistemi doğrudan etkileyebilen bir problemdir.

Kronik yorgunluk sendromunun sebebi tam olarak bilinmemekle birlikte, uzmanlar bu durumun biyolojik bir problem mi yoksa psikiyatrik bir sorun mu olduğunu tartışıyor. Kronik yorgunluğun genellikle 30-50 yaş grubunda ve %70 gibi büyük bir oranla kadınlarda görüldüğü ifade ediliyor.

Uzmanlar kronik yorgunluğun başlıca belirtilerini şu şekilde sıralıyor:

Dinlendirmeyen uyku, enerji kaybı, kendine, işe ve hayata karşı negatif tutumlar, konsantrasyon bozukluğu ve unutkanlık, huzursuzluk, kas ağrısı, boğaz ağrısı, eklem ağrısı, egzersiz sonrası bitkinlik ve bulantı.

Modern hayat yeterince yorucuyken ve mücadele edeceğimiz çok fazla nokta varken enerjimizin hep üst düzeyde olması beklenir. Bunun üstüne bir de KYS yaşamak ve günlük aktivitelerimizi sürdürecek gücü bulamamak, üstelik bu nedenle bir de psikolojik olarak yıpranmak oldukça zorlayıcı olabilir. Bu yüzden, kronik yorgunluk sendromuyla savaşmak için yapabilecekleriniz olduğunu bilmek rahatlatıcı gelebilir. KYS için önerilen tedaviler arasında şunları sayabiliriz:

Uyku tedavisi ile uykuyu düzenli hâle getirmek ve uyku kalitesini arttırmak hedeflenir.

Bilişsel davranış tedavisi ile psikolojik ve sosyal destek verilir. Bu tedavi özellikle gençlerde iyi sonuç vermektedir.

Hafif egzersiz tedavisi ile günlük aktivite artırılarak yorgunluk semptomları azaltılır.

Bir başka tedavi yolu olarak, doktorun önerisiyle diyet kısıtlaması yapılabilir.

Meditasyondan fayda sağlanabilir.

Vitamin ve mineral desteği alınabilir.

Eğer siz de altı aydan uzun bir süredir kendinizi sürekli olarak yorgun hissediyor ve yukarıda belirtmiş olduğumuz belirtileri gösteriyorsanız sizin de kronik yorgunluğunuz olabilir. Bu belirtileri gösterdiğinizi düşünüyorsanız bir uzmana görünmeyi ihmal etmeyin, kendinize dikkat edin.

ÇOCUĞUN MANEVÎ EĞİTİMİ

Eşref BOLUKÇU

"Manevî eğitim, birçok anne babanın zannettiği gibi, daha sonra verilmesi gereken bir eğitim değildir. Bu eğitim ihtiyacı bebek dünyaya daha yeni geldiği zaman giderilmeye başlanması gereken bir ihtiyaçtır."

Çocukların birtakım ihtiyaçları vardır. Bu ihtiyaçlar karşılanmadan çocukların sağlıklı olması mümkün değildir. Sağlık derken “fiziksel” ve “psikolojik” sağlığı kastediyorum. Beslenme, sevilme, sevme, eğitilme, güvende olma, öğretilme, manevî eğitim gibi ihtiyaçların giderilmesi sağlıklı bir çocuk için çok önemlidir. Çocuğa manevî bilgilerin nasıl, ne zaman ve kim tarafından verileceği oldukça önemli bir konudur. Kanımca her anne baba çocuğunun dinini, manevî, ahlâkî ve millî değerlerini bilmesini ister.

Çocuğun manevî eğitimine aslında evlilik için verilen karar etki eder. Manevî eğitim anne karnında başlar. Bir eş seçildiğinde, onun dünya algısı ve manevî değerlere olan bağlılığı, yetiştireceği çocuklara da doğrudan tesir edecektir. Manevî eğitim, birçok anne babanın zannettiği gibi, daha sonra verilmesi gereken bir eğitim değildir. Bu eğitim ihtiyacı bebek dünyaya daha yeni geldiği zaman giderilmeye başlanması gereken bir ihtiyaçtır. Bebeğin doğumuyla beraber dua okumak, besmele ile ona yaklaşmak, besmele ile kucağa almak, besmele ile beslemek çok önemlidir.

Kişilik oluşumunda ilk altı yılın önemi çok büyüktür. Bu yıllarda kazanılan tutum ve davranışlar, şahit olunan olaylar ve duygular ileriki yıllara oranla daha kalıcı olmaktadır. Bu yaşlarda çocuk, çevresinde olup bitenleri izler ve kaydeder. Özellikle okul öncesinde çocuğun ev ortamında gördüğü şeyler daha kalıcı olmaktadır. Evde yaşananlar, çocuk için ilk temel kayıtları oluşturur. Çocuğun zihninde bu konuda olumlu izler, olumlu duygular bırakmak dinî eğitimin belki de en temel noktalarından biridir. Zihninde ibadetlere yönelik olumlu izler oluşan bir çocuk, büyüdükçe dinî bilgilerle bu duygularını süsleme gayretine girecektir.

“Bir eş seçildiğinde, onun dünya algısı ve manevî değerlere olan bağlılığı, yetiştireceği çocuklara da doğrudan tesir edecektir.”

Her eğitimde olduğu gibi manevî eğitimde de görerek-örnek alarak öğrenme önemlidir. Onların öğrenmesi için aile bireylerinin de yaşaması gerekir. Öncelikle çocuklarımız için doğru örnekler olmalıyız. İnsan, yaşadığını aktarabilir ve ancak gerçekten yaşayan birinden daha kolay öğrenir. Özellikle küçük yaşlarda çocuklar, nasihatle ve sözel bilgiyle öğrenmezler. Gördüklerini kopya ederler. Anne babanın evde namaz kıldığını, dua ettiğini, Kur’an okuduğunu gören bir çocuğun zihninde olumlu izler kalacaktır. O da anne babasını taklit edecek, namaz kılarken yanına sokulacak, benzeri hareketleri yapmaya çalışacaktır. Bu süreçte Peygamberimiz gibi sabırlı ve güler yüzlü olmak, bize ve yaptığı-

mız ibadete dair olumlu duygularını pekiştirecektir. Her eğitimde olduğu gibi manevî eğitimde de "korku-korkutma" asla olmamalıdır. Korkutma, dayak asla bir eğitim aracı değildir. Manevî eğitimde korkutma çok tehlikeli sonuçlara sebep olabilir. Allah ile korkutmak, cehennem ile korkutmak çocuğun psikolojisini tamir edilmeyecek derecede bozmaktadır. Ne yazık ki günümüzde halen bazı anne babalar "korku"yu kullanmaktadır.

Anne babanın ibadetlerini yaparken güler yüzlü ve mutlu olmaları, oruçla ilgili memnuniyetlerini hissettirmeleri çocuk için güzel örnekler oluşturur. Oruç tutarken sürekli açlık ve susuzluktan şikâyetçi olmak, çocuğa orucun sıkıntılı ve eziyetli bir ibadet olduğu duygusunu verir. Çocuk, Rabb'inin neden böyle bir ibadeti emrettiğini anlamakta zorlanır. Olumsuz duygular yerleşebilir. Manevî eğitim, dinî bilgileri yüklemek değildir. Küçük yaşlarda sadece bilgi yüklemesi yapmak, bu konuda zorlama ve tehditlerde bulunmak çocuğun özellikle ileride ibadetlerine karşı isteksiz olmasına yol açabilir. Okul öncesi yaştaki çocuklara oyunla öğretmek kalıcı bir yoldur. Saatlerce anlatılsa bile tesiri yoktur. Çünkü üç cümleden sonra çocuk alıcılarını kapatır ve sağlıklı bir şekilde dinlemez. Zamanla bağışıklık kazanır, anne baba söylenir ve çocuk için bu söylenmeler bir alışkanlık hâlini alabilir. Peygamber Efendimiz çocukları oynamaya, eğlenmeye teşvik etmesinin yanı sıra kendisi de bizzat çocuklarla oynamış, torunlarını omuzlarına ve sırtına bindirerek oyunun çocuk için anlamını davranışlarıyla göstermiştir.

Çocuklar belli bir yaştan sonra manevî yaşam, manevî dünya ile ilgili sorular sormaya başlarlar zaten. İşte bu dönem çok önemlidir: Çocuğun sorular sorduğu bu dönem (2-6 yaş), manevî eğitim açısından çok önemlidir. Anne babaların bu sorulara verdiği cevaplar da bir o kadar önemlidir. Bu dönem, somut işlemler dönemidir. Çocukların sorularına, onların idrak edeceği şekilde cevap verilmelidir. Sorular asla geçiştirilmemeli, mutlaka her soruya onun anlayacağı kelimelerle cevap verilmelidir.

Evet, çocuğun dinî eğitimi ihmal edilmeyecek bir eğitimdir. Bu eğitimin ne zaman ve nasıl verilmesi gerektiği de çok önemlidir.

SÖZÜN TESİRİ

Sema KORKMAZ

Hükümdarın birinin çok cömert bir veziri vardı.

Paraya sıkışıp kendisine gelen, borç isteyen insanları hiç boş çevirmez, onlara sürekli borç para verirdi.

Borç alan kişiler; "Bu borcumuzu ne zaman ödeyelim?" diye sorduklarında vezir;

- Hiç önemli değil, padişah ölene kadar borcunuzu ödemeyin. Padişah ne zaman ölürse, borcunuzu o zaman gelir ödersiniz, derdi.

Bir gün birileri, vezirin bu yaptıklarını padişaha şikâyet edip anlattı.

Padişah bunu duyunca çok sinirlendi ve hemen vezirini çağırdı. Padişah;

- Duydum ki birilerine borç veriyormuşsun, borcu ne zaman ödeyeceğiz dediklerinde, "Padişah ölünce ödersiniz." diyormuşsun. Benim ölümümü borç ödeme tarihi olarak veriyormuşsun, utanmıyor musun sen, diyerek vezirine sordu.

Vezir:

- Efendim, zat-ı alinize gelen haberler doğrudur, aynen öyle yapıyorum, fakat benim bunda kötü bir maksadım yok, bilakis iyi niyetle böyle yapıyorum. Çünkü biliyorum ki, borçlu olan bir insan, borcunu ne kadar geç öderse, o kadar memnun olur.

Yani benim borç verdiğim insanlar; "Allah'ım, padişahımıza uzun ömürler ver, padişahımız hemen ölmesin, uzun yaşasın!" diye dua edecekler, ömrünüze dua ettirip uzun yaşamanız için yaptım bunu, dedi.

Bütün bunları duyan padişah bir anda çok sevindi, hemen vezirini ödüllendirip mükâfatını verdi, böylece vezirini daha da çok sevmeye başladı.

"Bazen sizin şer sandığınız şeyde, bir hayır gizlidir. Bazen de hayır bildiğiniz bir şeyde, şer gizlidir, siz bilemezsiniz, Allah bilir."

YARATILMIŞA HİZMET

Nilüfer Zontul AKTAŞ

“Yaratılmışı severim yaratandan ötürü.” diyen Yunus Emre, bizlere yaratılmışa hizmet misyonunda rehberlik ediyor.

Yaratılmışa sevgi ve şefkat kalbimize de en büyük huzurdur. Bu şuurla yol alan insan dünya yükünü hafifletmiş olur ki her günü ona bambaşka ilhamlar sunar.

Çocuklara ve gençlere gitmek, neslimize hizmet ise bambaşka kutlu bir yolculuktur. Vatana hizmettir.

Ruhlara sunulan bu manevî hizmet, fiziksel ihtiyaçların karşılanmasında insanoğlunu çabaya teşvik eder. Merhamet ve vicdandan yoksun yetişmiş birinden kendinde var olanı paylaşmasını beklemek, fedakârlık etmesini istemek söz konusu değildir.

Sevdiklerimize nefes olmanın, onlara dünyanın meşakkatleri arasında sevinç olabilmenin önemi ne büyüktür. Darda kaldığı alan her neyse ona dair, gökyüzü olabilmek...

Küçük dediğimiz nice şeyin o kişiye bıraktığı rahatlık bir gökyüzü genişliği değil de nedir?

Çocuğunu sallamaktan yorulmuş bir anneyi yarım saat bile olsa dinlendirmek, günlerce dışarıya çıkamamışa, kısa bir vakit dilimi

de olsa sorumluluklarını alıp izin vermek, sıkıntıları içinde boğulmuş bir arkadaşını davet edip çay eşliğinde onu dinlemek, kâh sunulduğunda mutlu olabileceği bir hediye ile gönül bağımızı güçlendireceğimiz kişiler kâh uykusuz kalan bir annenin çocuğuna bir iki saat bakıp ona uyku vakti oluşturmak...

Çalışan bir kadına, yakınlarından birinin arada bir yemek yapıp yorgunluğunu paylaşması, kâh borcu birikmiş birine el uzatmak veya bir demet çiçek uzattığımız insana gönülce nefes aldırmak...

Ödevlerini yapamayan bir çocuğa destek vermek, hayata alıştırmak...

Kimseye yük olmamak adına, ruhunda birikenlerden dolayı bunalıp sıkılan nice insana el uzatıp nefes olabilsek keşke.

Bazen mum ışığı, nice görkemli ışık demetinden daha kıymetlidir. İşte bizim sunacağımız adı küçük ama oluşturacağı aydınlığı büyük olan bu çabalar, topluma sunacağımız güzelliklerdir.

Kapımızın önünü süpürerek başladığımız işler, bize ayrı bir rahatlama getirir. Evimizin içinden başlayarak nefes almak, nefes vermek, gökyüzü olmak.

Evlada, kardeşe, anne babaya, eşe sunacağımız bu nefesler toplumsal olarak bir rahatlama ve nefes darlıklarıyla gelen ölümlerden koruyacaktır bizi.

Bu rahatlatıcı haller, bireyde oluşan özgürlük, beraberinde bunalmışlık yerine öz disiplinli bir yaşamı getirecektir. Toplumda çalışma kalitesini de artıracaktır.

Yaşamı bizlere kolay kılan insanlar, Rabb'in bak dediği yerden bakıp bu inançla güzel amellerle bezenir. İnanç, insan için en büyük zırhtır. Coşkuyu kaybettirmeyen derin kaynaktır.

Yaratılmışa hizmet eden insan, manevî gücünün ekmeğini yer. Hikmete ram olmuş insan için varlık, zaman ayırma, zenginlik birer araç durumunda olur. Kişi zaten ruhuyla adanmıştır.

Elimde minicik yavrular var

Ben öğretmenim

Evlat verdi Allah

Ben anneyim...

Vatana vefa! Onları iyi yetiştirmekti benim penceremde

Kalem tutan elim iyiye, doğruya götüreni yazmalıydı.

Vatana hizmet sevmekten geçiyordu, düşmanlıktan değil.

Herkes elindekine en iyi şekilde hizmet etmeli.

Uzun lafın kısası; herkes yapması gerekeni yaparsa uzun cümlelere gerek yok, korkuya da.

Makam mevki aşkı, insana hizmet aşkını geçtikçe imtihan da artacaktır.

Rotasını gönülce kullanan birinin ayakları hükümsüzdür.

Hizmet;

Halk içindir. Hakk'ın rızası aranır.

Hizmet edilenin en aşağısı nefs'tir

Bu bağlamda, gönülce hizmeti düstur edinmek nice güzelliğin gelmesine de vesiledir, vesselam.

BIRAKIN NEFES ALSINLAR!

Ayşe Gül PINAR

"Zifiri karanlıkta kalıp sabahı beklerken dünyaya veda eden çok kadın var. Kimileri bu teyze gibi eşinin vefatından sonra kimileri de eşinin elinden canını kurtardıktan sonra bir atımlık da olsa nefes alıyor."

Tanıdığım yaşlı bir teyze vardı. Önceleri sadece evinin nerede olduğunu bilir, kendisini de ara sıra görürdüm. Eşinin vefat ettiğini haber alınca taziye için ilk defa evine gittim. Sonra samimi olduk. Sık sık görüşmeye başladık. Meğer ne sevecen ne hoş sohbet ne cömert hatta ne becerikli bir kadınmış. Evinin her köşesinde yaptığı elişlerinin eseri vardı. Dantel örtüler, iğne oyası yemeniler, namaz örtüleri...

Bir keresinde yine ona misafirliğe gittik. Çocuğumu uyutmak istediğimi söylediğimde beni, iki katlı ahşap evinin üst katındaki misafir odasına çıkardı. Çocuğu uyuturken çevremde gördüğüm nostaljik eşyalara hayran hayran bakınmaya başladım. Bilmem kaç yıl öncesinden güzel günler veya misafir ağırlamak için hazırlanmış fakat öylece duruyorlardı. Yeni adına pek bir şey yoktu ve bu odada zaman durmuş gibiydi. Çayın hazır olduğunu söylemek için geldiğinde, bu hayranlığımı dile getirdim.

Önce derin bir "Aaaahh!" çekti, sonra ayaküstü eşinden bahsetti. Onu hiçbir yere çıkarmadığından, hiç misafir kabul edemediğinden... "Şu odada doğru dürüst misafir ağırlamadım kızım, arada bir gelen oluyordu alt kattaki yıkık-dökük mutfakta veya yanındaki odada ağırlar, çabucak gönderirdim, çok çektim çoook! Ne yokluklarla büyüttüm iki çocuğumu. Elişi parasıyla kızımı gelin ettim, oğlumu evlendirdim. Kimseye halimi anlatmadım ama sen gel de bana sor. O öldükten sonra gün görmeye başladım. Fakat şimdi de her tarafım hasta. Ne kadar gün görürsem artık. Allah yine de bundan geri koymasın... Benim yaşadıklarım öyle ayaküstü anlatılacak şeyler değil. Allah'tan, rahmetlinin emekli maaşı var da kimseye muhtaç değilim. Parasını da ancak gördüm. Neyse... Çocuk uyuduysa hadi gel, masayı hazırladım." deyip gitti.

Onun ardından gönlüme serpiştirilmiş bir dolu yükle indim aşağı. Daha sonraki zamanlarda, alt kattaki oturma odasını restore ettirdi. Mutfağını tamirattan geçirdi, yeni ve şık mutfak dolapları yaptırdı, yeni eşyalar aldı. Âdeta geçmişinin izlerini silmek istiyordu. Aradan biraz zaman geçince de evini müteahhide verip daire aldı. Yeni dairesi eski evinin olduğu caddeye değil de diğer tarafa bakıyordu. Bunun nedenini sorduğumda:

"O tarafı kendim istemedim kızım. Eskiden ağlayarak camdan baktığım günler ak-

lıma geliyor. Karşımdaki evde mutlu bir aile vardı. Onlar gibi olmayı isterdim hep. Ne zaman bizimki kavga etse, pencereden ağlayarak bakar, 'Bir gün benim de yüzüm gülecek mi?' derdim. Allah'a hep dua ederdim ölmeden bir gün yüzü göreyim diye. Şimdi elhamdülillah, o günleri yaşıyorum. Allah'a çok şükür, nihayet huzurluyum ama işte yaşlılığın getirdiği hastalıklar, geçmişin yorgunluğu... Ne kadar fırsat verirse. Yine de her halimize şükür kızım." dedi.

Her ölüm yıldönümünde eşinin ruhuna dua okutmayı da ihmal etmedi. "Onun parasını yiyorum." der, "Toprak sıkmasın." diye de dua ederdi. Daha sonra biz o mahalleden ayrıldık. Onu da bacakları çok ağrıdığı için iş yapamadığından kızı yanına almış. Göreceği gün "ikindi güneşi" kadarmış. Yine de çok şükür. Zifiri karanlıkta kalıp sabahı beklerken dünyaya veda eden çok kadın var. Kimileri bu teyze gibi eşinin vefatından sonra kimileri de eşinin elinden canını kurtardıktan sonra bir atımlık da olsa nefes alıyor.

Diyeceğim o ki; Allah, şu kadın kullarının yardımcısı olsun. Onları erkek şerrinden korusun. Koca, baba, evlat fark etmez. Zalimin uzağı-yakını yok. Zulmün de zamanı yok. Gecesi-gündüzü, baharı-kışı, genci-yaşlısı, gelini-kızı, anası-bacısı yok. Zalim bir erkeğin çevresinde bu zulümden bir şekilde pay almamak kimsenin garantisinde değil. Psikolojik-biyolojik bir şekilde zulüm veya şiddet mağduru çok. Bir kadını yeşil yaprak eden de kara toprak eden de erkektir. Elbette hemcinslerimizden de bazı sorunların başkahramanı olanlar var. Ama kabul edelim ki çok küçük bahanelerle eşine zulmeden nice insan var.

"Kim zerre kadar iyilik yaparsa karşılığını görür, kim de zerre kadar kötülük yaparsa karşılığını görür."

ALLAH RIZASI İÇİN MAHLÛKATA HİZMET

Emine Büşra YÜKSEL

"İnsanlar arası dayanışma bir menfaat karşılığı olursa yapılan iş bir nevi ticaret sayılır. Yapılan hizmet davranışı Allah rızası içinse sevap kazanılır, manevî kazanç ve ahiret sermayesi elde edilir."

Beğenilme ve takdir edilme duygusu insanın fıtratında vardır. Yaptığı işin beğenildiğini gören insanın şevki artar, daha güzel işler yapmaya motive olur. Fakat insanların beğenisi sürekli olmadığı gibi fazla bir faydası da olmaz, sadece kendisini iyi hissetmesini sağlar. İnsanlar işine gelen ve yarar sağlayan bir davranıştan memnun olurken aynı insanın başka bir davranışından rahatsız olabilir. Bu durumda da eleştiri başlar. İnsana kalıcı huzur ve ebedi kurtuluş sağlayacak olan, Allah'ın rızasıdır. Allah'ın rızası dünyada saygın bir hayat, ahirette ise ebedi mutluluk yurdu olan cennettir.

İnsan için kimin rızası öncelikli olmalıdır? Hiç şüphesiz, Allah'ın rızası önemli ve önceliklidir. Çünkü insanı yaratan, yaşatan ve sayısız nimetleri veren Allah'tır. İnsan, hem şükreden bir kul olmak için Rabb'inin rızası peşinde koşmalı hem de fırsat buldukça Allah'ın kendisine verdiği imkânları yaratılmışların istifadesine sunarak ve onlara hizmet ederek O'nun rızasını kazanma çabası içinde olmalıdır.

Sosyal bir varlık olan insan, tek başına yaşayamaz. Toplum hayatında da herkes ihtiyaçları oranında birbiri ile dayanışma içinde olmak zorundadır. Böylece hayat, insanlar için daha da kolaylaşır. İnsanlar arası dayanışma bir menfaat karşılığı olursa yapılan iş bir nevi ticaret sayılır. Yapılan hizmet davranışı Allah rızası içinse sevap kazanılır, manevî kazanç ve ahiret sermayesi elde edilir.

Kalbinde iman, şefkat ve merhamet duygusu taşıyanlar, Allah'ın rızasını gözeterek hizmet etme düşüncesine sahip olurlar. Maun Suresi'nde, dini yalanlayanların yetimi itip kaktığı, miskini doyurmadığı gibi doyurulmasını da teşvik etmediği, namaz kılsa bile bunu gösteriş

> "İnsana kalıcı huzur ve ebedi kurtuluş sağlayacak olan, Allah'ın rızasıdır. Allah'ın rızası dünyada saygın bir hayat, ahirette ise ebedi mutluluk yurdu olan cennettir."

için yaptığı, küçük iyiliklere bile mani olduğu beyan edilmektedir. Çünkü bunlar, ahirete inanmadıkları için oradan bir beklentisi de yoktur. İnsanlara iyilik yapmayı da angarya bir iş olarak görmektedirler.

İnsanlara iyilik denilince akla sadece maddî yardım gelmemelidir. Peygamberimiz (s.a.v.), *"Güler yüz, sadakadır."* buyurmaktadır. Buna göre iletişim hâlinde olduğumuz insanlara kendilerini iyi ve değerli hissettirecek davranışlar da sevap kazandırmaktadır. Selamlaşma, hâl hatır sorma, yardımcı olamasa bile derdi olanı dinleme, manevî destek olma da bir hizmet davranışıdır ve bunlar Allah rızası gözetilerek yapılması hâlinde O'nun hoşnutluğunu kazandıracaktır. İnsan, ailesi, komşu ve akrabalarından başlayarak yakınlık derecesine göre iletişimde bulunduğu herkesten çeşitli vesilelerle fayda görür ve o da başkasına fayda sağlar.

Allah rızası için yardımlaşmanın en somut ve güzel örneğine 6 Şubat'ta meydana Kahramanmaraş depreminden sonra şahit olduk. Öncelikle ülkemizin insanları, diğer İslâm ülkeleri, hatta gayr-i müslim ülkeler felaketin acısını dindirmek ve zararını bir miktar telafi etmek için seferber oldular. Kimi iş gücü ile kimi maddî desteği ile mağduriyet yaşayan insanlara destek olmaya çalıştı. Olması gereken de bu idi zaten.

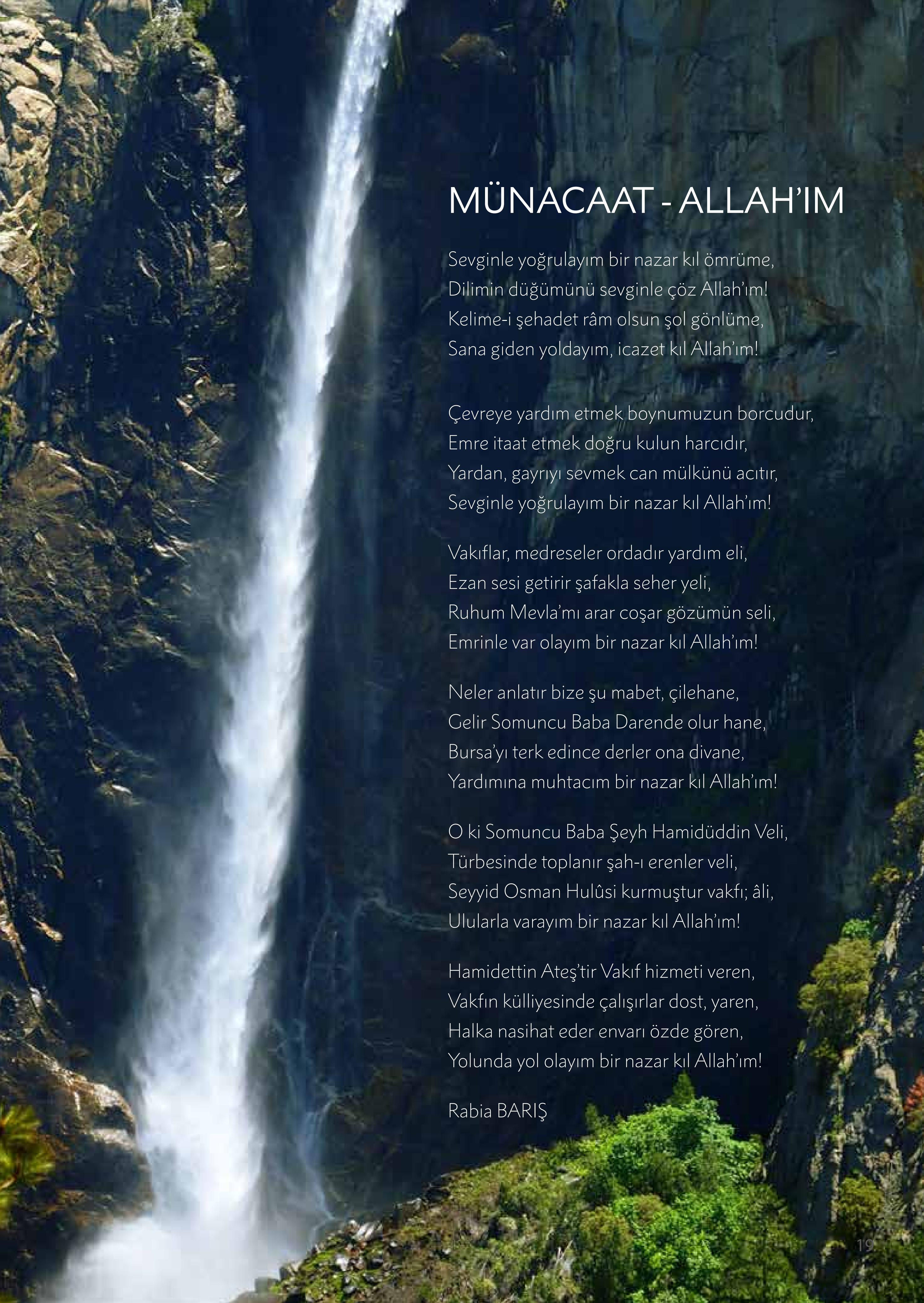
Yaratılmışlara Allah rızası için hizmet denilince akla sadece insanlar arası

yardımlaşma ve dayanışma gelmemelidir. Yardıma muhtaç olan hayvanların ihtiyaçlarını Allah rızası için gidermek de çok sevap kazandıran makbul işlerdendir. Peygamberimiz (s.a.v.), bir kuyunun başında susuzluktan hâlsiz düşmüş bir köpeğe su vermek için kuyuya inen ve onun susuzluğunu gideren insanın bu davranışı ile cennetlik olduğu müjdesini vermiştir. Peygamberimiz hayvanları *"Allah'ın dilsiz kulları"* olarak nitelendirmiş, onlara da merhametli olunmasını istemiştir. Yine Peygamberimiz Mekke'nin fethi için giderken yol üzerinde yavrulayan bir köpeği gördüğünde, İslâm ordusunun neferleri farkında olmadan onları ezmesin diye köpeğin başına bir nöbetçi görevlendirmiş, ordu geçinceye kadar köpeğin başında beklemesini istemiştir. Buna göre, kalbinde iman ve merhamet bulunan her Müslüman, aç, susuz ve yardıma muhtaç olan hayvanlara yardımcı olmanın insana yardımcı olmak kadar makbul bir hizmet davranışı olduğunu bilir. Saldırgan olmayan hiçbir hayvana müdahale etmez, zarar vermez.

Hüda-i nabit olan bitkiler, ağaçlar, çiçekler ve böcekler de Allah'ın yarattığı canlı varlıklardandır. Bu sebeple ağaçlar bilinçsizce kesilmemeli, otlar gelişigüzel yakılmamalıdır. Ülkemizde yaz mevsiminde, ekin ekilmiş olan tarlanın biçilmesinden sonra anız yakılmakta, bu da hem tarlaya hem de çevreye büyük zarar vermektedir. Anız yakılması, tarlanın verimliliğini düşürdüğü gibi, tabiata faydalı böceklerin ölmesine yol açmakta, bazen de yangın kontrolden çıkınca orman yangınına sebebiyet vermektedir. Tabiatın hoyratça kullanılması, tabii dengeyi bozmakta, bu durumdan da bütün mahlûkat olumsuz etkilenmektedir.

Bir Müslüman hayatının her aşamasında başta kendisi olmak üzere ailesi, komşusu, akrabaları ve iş arkadaşlarıyla teşrik-i mesai kurduğunda öncelikle faydalı olmayı gözetmeli, bunu yaparken de insanlardan bir karşılık beklememeli, Allah'ın rızasını gözeterek yaptığı için de mükâfatı sadece Allah'tan beklemelidir. Peygamberler de kavimlerine, yaptığı tebliğ karşılığında onlardan bir ücret talep etmediklerini belirtmişler, "Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi Allah'a aittir." demişlerdir.

MÜNACAAT - ALLAH'IM

Sevginle yoğrulayım bir nazar kıl ömrüme,
Dilimin düğümünü sevginle çöz Allah'ım!
Kelime-i şehadet râm olsun şol gönlüme,
Sana giden yoldayım, icazet kıl Allah'ım!

Çevreye yardım etmek boynumuzun borcudur,
Emre itaat etmek doğru kulun harcıdır,
Yardan, gayrıyı sevmek can mülkünü acıtır,
Sevginle yoğrulayım bir nazar kıl Allah'ım!

Vakıflar, medreseler ordadır yardım eli,
Ezan sesi getirir şafakla seher yeli,
Ruhum Mevla'mı arar coşar gözümün seli,
Emrinle var olayım bir nazar kıl Allah'ım!

Neler anlatır bize şu mabet, çilehane,
Gelir Somuncu Baba Darende olur hane,
Bursa'yı terk edince derler ona divane,
Yardımına muhtacım bir nazar kıl Allah'ım!

O ki Somuncu Baba Şeyh Hamidüddin Veli,
Türbesinde toplanır şah-ı erenler veli,
Seyyid Osman Hulûsi kurmuştur vakfı; âli,
Ulularla varayım bir nazar kıl Allah'ım!

Hamidettin Ateş'tir Vakıf hizmeti veren,
Vakfın külliyesinde çalışırlar dost, yaren,
Halka nasihat eder envarı özde gören,
Yolunda yol olayım bir nazar kıl Allah'ım!

Rabia BARIŞ

İSTANBUL PORTRESİ

Sait ÖZER

Yazar: Kayahan Demir
Yayınevi: Genç Timaş
Yayın yeri ve yılı: İstanbul/2021
Sayfa sayısı: 2405 **Yaş aralığı:** 14+
İşlenen konular: Kadın cinayetleri ve ses getiren eylemler...

İstanbul Portresi bir polisiye romandır. İç içe geçmiş olaylar zinciri… Asla pes etmeyen tecrübeli bir polis ve onun en büyük yardımcısı ekip arkadaşları… Kızını bir cinayete kurban vermiş bir üniversite hocası ve onun kadın cinayetlerine dikkat çekmek için geliştirdiği bir plan… Hepsi ve daha fazlası bu romanda. Şimdi romanın özetini vermek istiyorum.

Şifre Bilimci Milas Ulukan ve genç asistanı Engin müze etkinliği için İstanbul Pera Müzesi'ne gider. Engin VR sanal gerçeklik gözlüğünü takar, müzede sergilenen Osman Hamdi Bey'in resim dünyasını gezmeye başlar. Burada en dikkat çekici tablo Osman Hamdi Bey'in Kaplumbağa Terbiyecisi adlı tablosudur. Sanal gerçeklik dünyasında tabloyu inceleyen Engin ve LCD ekrandan onu takip eden Milas Ulukan, aslında olanların bir cinayet olduğunu fark eder ve olaylar bunun üzerine gelişme gösterir. Cinayete kurban giden ve cesedi Gülhane Parkı'ndaki Kaplumbağa Terbiyecisi maketinin yanına bırakılan Hakkı Çimen 45 yaşında, merdiven altı ilaç üretimi yapan sicili bozuk bir adamdır. Uzun zamandan beri kendisinden haber alınamamaktadır. Milas Ulukan, bu cinayeti aydınlatmak için ekibiyle beraber çalışmalara başlar.

Şifreli Dosyalar Ekibi'nden Başkomiser Atıf Bakırcı ve Milas Ulukan, müzenin bilgisayar sistemleri ile ilgi olarak bilgisayar şirketi sahibi Rıza Bey ile görüşmeye giderler. Ziyarette Rıza Bey'in Atıf Bakırcı'nın liseden arkadaşı olduğunu öğrenirler. Burada hareket noktaları Osman Hamdi Bey olacaktır. Rıza Bey onları bu konuda daha yetkin birisiyle tanıştırır. Bu kişi Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi profesörlerinden Mithat Hoca'dır. Mithat Hoca onlara Osman Hamdi Bey ve eserleri hakkında detaylı bilgi verir. Profesörden Osman Hamdi Bey'in Âb-ı Hayat Çeşmesi olarak bilinen tablosu -ki bu tablo Almanlar tarafından Okuyan Arap olarak adlandırılmaktadır- hakkında da bilgi alırlar. Bu tablonun da peşine düşen Şifreli Dosyalar Ekibi, Berlin Alte Nationalgalerie Müzesi'ne gider fakat yanılmışlardır çünkü onlar Almanya'dayken Feyyaz Çiçek adlı, ellili yaşlarda bir adam daha cinayete kurban gider. Feyyaz Çiçek de Hakkı Çimen gibi sicili bozuk bir adamdır. Doğal dengeyi düşünmeden her yere binalar yapmış hatta ucuz malzemeli binalarından birkaçı yıkılmış ve onlarca insan ölmüştür. Cinayetin biri aydınlanmadan ikincisinin işlenmiş olması Şifreli Dosyalar Ekibi'ni zora sokmuştur. Bu arada başta Şifreli Dosyalar Ekibi Mithat Hoca ile Osman Hamdi Bey ve İstanbul üzerine konuşma ve araştırmalarında hoca ile ilgili pek çok bilgi de edinir.

Olaylar iyice içinden çıkılmaz bir hal alır. Hakkı Çimen'in üzerinden çıkan kimlik sahtedir. Feyyaz Çiçek'in durumu da Hakkı Çimen'inkinden farklı değildir. Bütün bunlar yaşanırken Şifre Bilimci Milas'a Osmanlı Merkez Bankası Müzesi'nde buluşalım, diye bir not gelir. Aynı zamanda Salt Galata olarak adlandırılan müzede Şifreli Dosyalar Ekibi yine bir cinayetin işleneceğine şahit olur. Burada öldürülecek olan kişi Engin'dir.

Milas Ulukan, son zamanlarda yaşadıkları ve yılların tecrübesiyle hareket eder. Kadıköy'deki Kalamış Parkı'na gider. Ancak burada katilleri yakalayacakken başından bir darbe alır ve bayılır. Şifreli Dosyalar Ekibi ve diğer polis ekipleri parka gelir. Burada, yaşadıkları bunca şeyin Profesör Mithat Hoca'nın kadın cinayetlerine dikkat çekmek için planladığı bir senaryo olduğu açığa çıkar. Müze çalışanları ve Rıza Bey de bu oyunun içindedir. Mithat Hoca yıllar önce kızını bir cinayete kurban vermiştir. Ekip arkadaşları da hocanın bir şekilde elinden tuttuğu, yardım ettiği insanlardır.

EVLAT MAL MÜLK ADALET

Raziye SAĞLAM

Peygamber Efendimiz; 'İkram ve ihsanlarınızda çocuklarınıza eşit davranınız. Eğer ben birini üstün tutacak olsaydım kızları üstün tutardım.' buyuruyor."

Bir gün Peygamber Efendimiz bir sahabeyle otururken sahabenin oğlu geldi. Sahabe, çocuğu alıp kucağına oturttu. Daha sonra da kızı gelince, onu da yanına oturttu. Peygamber Efendimiz (s.a.v.);

- Çocuklarına adaletle davranman gerekmez miydi, dedi.

Yukarıdaki kıssada olduğu gibi, Peygamber Efendimiz ashabına birçok kez çocuklar arasında ayrım yapmamalarını öğütlemiştir. *"Kim üç kız çocuğunu ya da üç kız kardeşini korur, büyütür ve güzelce terbiye eder, evlendirir ve onlara lütuf ve iyiliklerini devam ettirirse o cennetliktir."* hadisinde olduğu gibi, onlara yapılan iyiliklerin karşılığının cennet olduğunu belirtmiştir.

Durum bu iken toplumumuzda halen kız çocuklarını erkek çocuklarından ayıran aileler var. Maalesef, şehir ya da köyde yaşasınlar, bu zihniyetteki insanların davranışı değişmiyor. Birçok kez çevremizden de duymuşuzdur; adam sağlığındayken servetinin belki onda birini bile vermeden kızlarının imzalarını alır ve kalanı erkek evlatlarının arasında paylaştırır. Kızlar ya anne ve babalarının kalplerini kırmamak ya da sözünün dinlenmeyeceğini düşünerek sesini çıkarmaz. Hatta bazısı "Malı babam kazandı, istediği gibi de paylaştırır." der ama gönlünün kırılmasına da engel olamaz. Bu imzaları verirken vazgeçtikleri servet bazen o kadar büyüktür ki; imzalarının geçerli olması için akıl sağlığı raporu bile istenir. Hadi ana baba erkek evlatlarına düşkünlüğünden böyle davranıyor ama erkek kardeşler böyle bir haksızlığa nasıl razı oluyor, anlaşılır bir konu değildir. Yoksa şöyle mi sormak gerekir: "Konu mal mülk olunca adalet çoktan rafa mı kalkar?"

Kişi öldükten sonra miras paylaşımının dinimizde incelikleri vardır ama en bilinen kısmı mirastan kızlara bir hisse, erkeklere iki hisse verilmesidir. Bu yapılırken bile taraflar razı olursa eşit olarak paylaşım yapılabilir. Durum böyleyken sağlığında, kız ve erkek evlatlar arasında bu kadar haksızca bir paylaşım yaparak sade dünya malı için erkek evlatlarının da adaletten yoksun davranmasına sebep olan anne babalara söylenecek söz yok ama bence kız evlatların gönüllerinin kırılmasını ne anne babalar ne de erkek kardeşler göze almamalıdır. Zira bir anne ve baba evlat sahibi oluyorsa keyfî davranma lüksü yoktur. Mademki; "Elhamdülillah, Müslümanız!" diyoruz o zaman Kur'an'ı ve Peygamber Efendimiz'i iyi tanıyıp ona göre davranılması gerekmez mi? Çünkü kızı veren de Allah'tır, erkeği veren de.

Sözümüzü yine sözlerin en güzelini söyleyen Peygamber Efendimizin bir hadisi ile bağlayalım:

"İkram ve ihsanlarınızda çocuklarınıza eşit davranınız. Eğer ben birini üstün tutacak olsaydım kızları üstün tutardım."

KANÛNÎ'NİN HAYIRDA PARLAYAN KIZI: MİHRİMAH SULTAN

Bengisu HAYAT

"Mihrimah Sultan, sahip olduğu muazzam serveti, ecdadı hanım sultanlar gibi hayır işlerinde kullanarak ve gelecekteki nesillerin de faydalanabileceği vakıf eserlere yatırarak değerlendirdi ve ölümsüzleştirmiştir.."

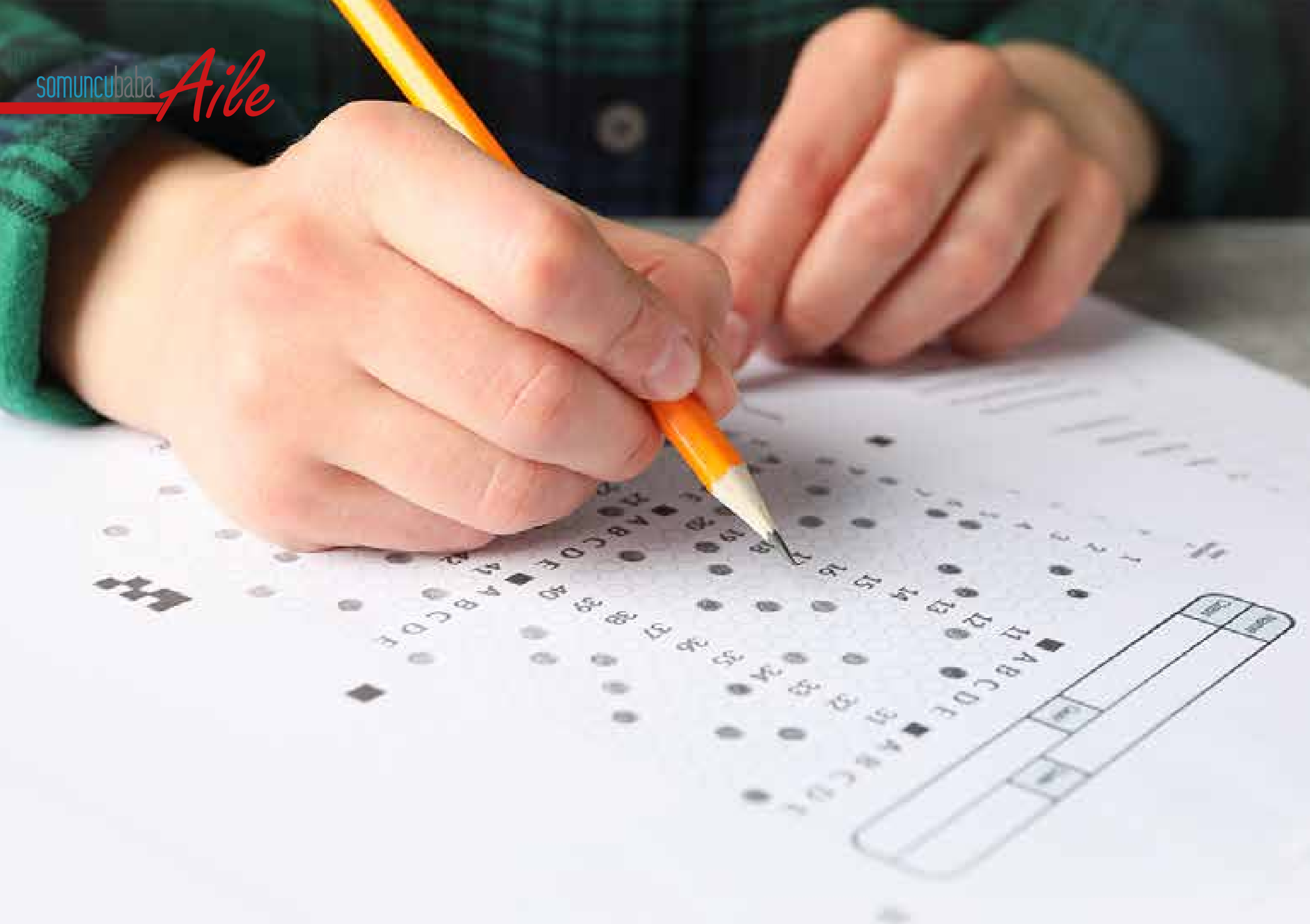

Mihrimah Sultan, Kanûnî Sultan Süleyman'ın, Hürrem Sultan'dan doğan kızıdır. İsminin orijinal yazılışı Mihr-ü Mâh'tır ve "güneş kadar parlak, ay kadar göz alıcı" anlamına gelmektedir. Doğum tarihi kesin olarak bilinmemekle beraber 1522 yılı olması güçlü bir ihtimaldir. Kanûnî'nin, hayatta kalan tek kızıdır. Bu yüzden babası tarafından çok sevilmiş, her arzusu yerine getirilmeye çalışılmıştır. Mihrimah Sultan'ın büyüyüp olgunlaşması, eğitimini tamamlaması ve nihayet Osmanlı-İslâm kültürünün bütün inceliklerini öğrenmesinde, annesi Hürrem Sultan'ın etkisi çok fazladır.

Evlenme çağına gelince, yetişmesinde babasının büyük emeği olan Diyarbakır Beylerbeyi Rüstem Paşa ile 1539'da, 17 yaşındayken izdivaç etti. Şehzade Bâyezîd ile Cihangir'in At Meydanı'ndaki sünnet şölenleriyle birlikte Mihrimah Sultan ile Rüstem Paşa'nın düğünleri de yapıldı. Kanûnî, damadını 1544'te veziriazamlık makamına getirdi. Fakat 1553'te Şehzade Mustafa'nın ölümünde rol oynadığı şayialarının doruğa ulaşması üzerine Padişah, damadını azletmek zorunda kaldı. Hürrem Sultan, Rüstem Paşa'nın hayatını, Halep'te bulunan Kanûnî'ye mektuplar yazarak zor kurtardı. Mihrimah Sultan, annesi ve kocasıyla birlikte bilhassa kardeşi Şehzade Bâyezîd'in padişah olmasını istedi. 1558'de Hürrem Sultan'ın vefat etmesi mücadelesini zayıflatsa da, kocasıyla beraber Şehzade Bâyezîd'in yanında yer almaya devam etti. Ancak Bâyezîd'in pervasız tavırları, babasına karşı Safevilerin desteğini alarak saltanat iddiasına kalkışması ve 1562'de etkisiz hâle getirilmesi üzerine bu defa, Şehzade Selim'i tutmaya başladı.

Rüstem Paşa'nın 1561 yılında ölmesiyle, Mihrimah Sultan dul kaldı ve bir daha evlenmedi. Bu evlilikten, Ayşe Hümâşah ile Osman Bey doğdu. Bazı kayıtlarda Mehmed ve Murad isimli iki çocuğa daha sahip olduğu rivayet edilmektedir. Cihan Sultanı Kanûnî'nin, 1566'daki Zigetvar Seferi sırasında dünyadan ayrılmasından sonra Sultan II. Selim ve III. Murad Zamanlarında, sarayın ve haremin en nüfuzlu kadınlarından biri de Mihrimah Sultan oldu. Ebedi âleme göç edinceye değin bu durum sürdü. Özellikle kardeşi II. Selim Devri'nde hem onun danışmanı hem de -annesi Hürrem Sultan öldüğü için- adeta Valide Sultanı mevkiini üstlendi. Eski Saray'da yaşadı ve kendisine yüksek dereceden maaş bağlandı. Mihrimah Sultan, 25 Ocak 1578'de, 56 yaşında fani hayata veda etti. Naaşı, Süleymaniye Camii haziresindeki türbeye, babasının yanına defnedildi. Dindar ve çok hayırsever bir kadındı. Kültürlü, güzel konuşan ve yazan, çekici bir üslûbu olan bir sultandı. Davranışları, üslup ve edası, aynen annesi Hürrem Sultan'ı andırıyordu. Kaleme aldığı mektuplarından, iç ve dış siyasî gelişmelerle yakından ilgilendiği anlaşılmaktadır. Annesi gibi, Lehistan/Polonya Kralı II. Sigismund'a mektuplar yazmıştır.

LGS VE YKS'DE SINAV KAYGISINI AZALTMADA ANNE BABALARA DÜŞEN GÖREVLER

M. Emin KARABACAK

"Sınav kaygısı, sınava yeterince motive olunamamasından, sınava yeterince çalışılmamasından, derslere ve sınava çalışılırken verimli ders çalışma tekniklerine dikkat edilmemesinden kaynaklanır."

Nedir bu sınav kaygısı?

Sınav kaygısı, sınava çalışmak yerine sınavı kaybettiği takdirde başına gelebilecek olumsuzlukları düşünmektir. Sınav kaygısı, dikkatini sorulara vermek yerine, daha çok sınav sonunda yaşanabilecek olumsuzluklara yoğunlaşmaktır. Başka bir ifadeyle sınav kaygısı, kendinden beklenen başarıları gerçekleştirip gerçekleştiremeyeceği korkusudur. Sınav kaygısının temelinde, öğrencinin sınavda zihnini soruya odaklanıp soruyu çözmek yerine, anne babasının beklenti adına söylediklerini düşünmesi ve o andaki sorumluluklarını yerine getirememe korkusu vardır. Sınav kaygısı, sınava yeterince motive olunamamasından, sınava yeterince çalışılmamasından, derslere ve sınava çalışılırken verimli ders çalışma tekniklerine dikkat edilmemesinden kaynaklanmaktadır.

Normal sınav kaygısı çocuklar için faydalıdır; çünkü kaygı, öğrenciyi öğrenmeye motive eder. Yine normal sınav kaygısı, çocuklara sorumluluk duygusu kazandırarak başarıya ulaşmayı kolaylaştırır.

Sınav kaygısını daha çok; planlı ve programlı bir şekilde ders çalışmayan, sınavlarda nasıl hareket edileceğini bilmeyen, sınavı ölüm kalım savaşı olarak gören çocuklar yaşamaktadır.

Yine sınav kaygısını; sınavı kaybettiği zaman ailesinin kendisini sevmeyeceğini ve sınavlarda bilgisinden çok kişiliğinin ölçüleceğini düşünen, yetenekleri üstünde beklenti içinde olunan çocuklar daha fazla yaşamaktadırlar.

Bununla birlikte; kendisine yapılan harcamaların hesabı sorulan, arkadaşlarıyla kıyaslanan, sınav kazanma konusunda psikolojik baskı yapılan çocuklar, sınav kaygısını daha fazla yaşamaktadır.

Kaygı yaşayan çocuklar, yüzeysel nefes aldığından beyne ve kana yeteri kadar oksijen gitmediğinden vücudun dengesi bozulur. Vücudunun dengesi bozulan çocuk, sağlıklı düşünemeyeceğinden soruları da doğru cevaplayamayacaktır.

Kaygıya Bağlı Olarak Vücutta Meydana Gelen Değişikler

1. Hızlı ve yüzeysel nefes alma,

2. Ellerde ve bacaklarda titreme,

3. Yüzde kızarma,

4. Yerinde duramama,

5. Sık sık tuvalete gitme ihtiyacı,

6. Terleme,

7. Nefes almakta zorlanma,

8. Tüylerin diken diken olması,

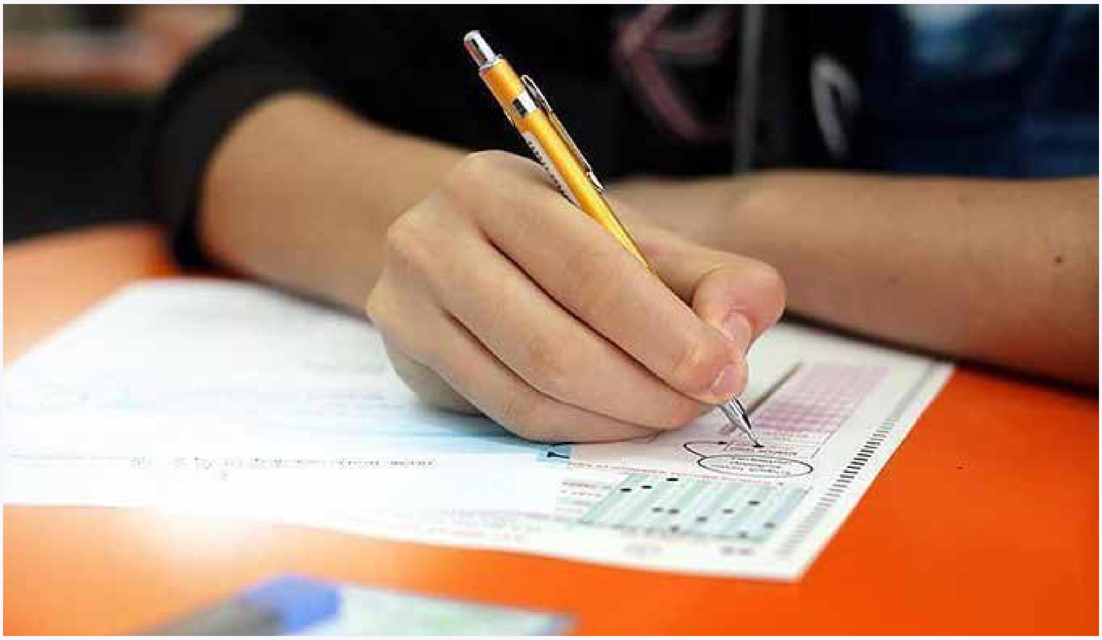
9. Boğazların kuruması,

10. Kısa süreli de olsa bellek yitimi vs. görülür.

Çocukların sınavlarda yaşadıkları en büyük problem, kısa süreli de olsa bildiklerini unutmaya bağlı olarak panik yapmalarıdır. Kısa süreli bellek yitimi geçici olduğundan panik yapmak yerine uygun bir nefes alma egzersizi yapmalıdırlar. Tabii ki bu nefes alma egzersizi sınavlarda olduğu gibi sınavlara hazırlanırken de yapılmalıdır.

Sınavlar, eğitim ve öğretimin ayrılmaz bir parçası olduğundan öğrenci başarısı için büyük önem taşımaktadır.

Çocukların emeklerinin karşılığını almaları, sınavlarda gösterecekleri performansa bağlıdır. Bilgi eksiği olmayıp da sınavı kaybeden binlerce öğrenci vardır. Bütün bunlar göz önünde bulundurulduğu zaman, anne babaların da dikkat etmeleri gereken bazı görevler vardır.

Çocukların Sınav Kaygılarını Azaltmada Anne Babalara Düşen Görevler:

1. Çocukların sınav kaygılarını artıracak olumsuz değerlendirmelerden ve kıyaslamalardan kaçınılmalı.

2. Çocukların kaygılarını artıracak ortam ve konuşmalardan uzak durulmalı.

3. Çocukların sınav kaygılarına saygı duyulmalı.

4. Çocukların kaygılarını paylaşabilecek ortamlar oluşturulmalı.

5. Çocukların başarısızlıkları yerine başarıları ön plana çıkarılmalı.

6. Çocukların kapasitelerinin üstünde bir beklenti içine girilmemeli.

7. Çocukların sınavlarda kişiliklerinin değil de bilgilerinin ölçüleceği anlatılmalı.

8. Çocuklara yapılan fedakârlıklar (dershaneye gönderdim, yemedim yedirdim...) sürekli gündeme getirilmemeli.

9. Her şeye rağmen kendileri için vazgeçilmez oldukları hissettirilmeli.

10. Sınavda alacağı sonuç ne olursa olsun, ona olan sevgilerinin azalmayacağı ifade edilmeli.

11. Çocukların sınavlara kadar sağlıklarını olumsuz etkileyecek soğuk içeceklerden ve yağlı yiyeceklerden uzak durmaları sağlanmalı.

12. Sınav öncesi çocukları yorucu işlerden, mideyi bozabilecek yiyecek ve içeceklerden uzak tutmalı.

13. "Ben sana söylemiştim, benim sözümü tutsaydın..." ile başlayan cümleler kurmaktan kaçınılmalı.

14. Aile içinde aile bireylerinin aynı doğrultuda düşünmelerine, farklı tutum içinde olmamalarına özen gösterilmeli.

15. Çocukların gösterdiği başarı asla ve asla küçümsenmemeli.

Sonuç olarak; kaygısına saygı duyulan, kaygısının anlaşıldığını, kendisine güvenildiğini hisseden çocuklar, kaygıyı daha az yaşayacak ve daha başarılı olacaklardır.

AMR BİN ABESE (R.A.)

N. Nida DURAN

Amr bin Abese, herkesin putlara taptığı bir sırada o, putlardan nefret eder, Yaratıcı'nın birden fazla olamayacağını düşünürdü. Amr, içindeki boşluğu dolduracak bir din arıyordu. Bir gün ehl-i kitaptan birine rastladı. Ona, taşa tapmanın akılsızlık olduğunu söyledi ve "Eğer bundan hayırlısını biliyorsan bana yardımcı ol." dedi. O zat âlim birisiydi. Amr'a şöyle dedi:

"Mekke'de bir zat çıkacak, kavminin taptığı putlardan, onları bir olan Allah'a imana davet edecek. Yetişirsen ona tabi ol. O, dinin üstününü getirecektir."

Hz. Amr, bu yeni dinin hasretiyle yanıyordu. Nihayet Mekke'den gelen birisi, orada çıkan bir zatın insanları, bir olan, eşi ve benzeri bulunmayan Allah'a imana davet ettiğini söyledi. Hz. Amr heyecanla ailesinin yanına döndü. Acele Mekke'ye gitmesi gerektiğini söyledi ve yola çıktı.

Hz. Amr (r.a.), Mekke'ye vardı ve akşama kadar Peygamberimizi aradı, fakat bulamadı. Üzgün bir şekilde Kâbe'nin duvarının dibinde uykuya daldı. O uyurken Peygamberimiz yanına kadar gelmişti. Açıktan kelime-i tevhid getiriyordu. Hz. Amr sesle uyandı. Kalktı, Peygamberimize, "Sen kimsin?" diye sordu. Peygamberimiz, "Allah'ın Rasûlü'yüm." dedi.

"Seni Allah mı gönderdi?"

"Evet, beni Allah gönderdi."

"İnsanları neye davet ediyorsun?"

"Hiçbir şeyi ortak etmeksizin Allah'a ibadete, putları kırmaya, akrabayı ziyaret etmeye..."

Hz. Amr; "Sen ne güzel şeyler için gönderilmişsin. Uzat elini, sana biat edeyim." dedi. Sonra da kelime-i şehadet getirerek ilk Müslümanlardan olma şerefini kazandı.

Hz. Amr, Rasûlullah'ın yanında kalıp ona hizmet etmeyi arzuluyordu. Fakat Peygamberimiz buna razı olmadı. Çünkü henüz o sıralar davetini açıklamamıştı. Hz. Amr'a, "Davet ettiğim şeye karşı halkın ne kadar şiddet gösterdiğini görüyorsun. Sen şimdilik ailenin yanına dön, insanları hak yoluna davet et. Benim açıktan davetimi duyunca yanıma gel." buyurdu.

Amr (r.a.) üzülerek Mekke'den ayrılıp memleketi Salem'e geldi. Burada tebliğ hizmetinde bulundu. Bu uğurda zorluklarla karşılaştı. Bir yandan Mekke'den bir haber bekliyordu. Nihayet bir gün Peygamberimizin Medine'ye hicret ettiğini, müşriklerle savaştığını, onları mağlup ettiğini duydu. Daha fazla bekleyemezdi. Hazırlıklarını tamamlayınca Medine'ye hicret etti. Peygamberimizi buldu; "Yâ Rasûlallah, beni tanıdınız mı?" dedi. Peygamberimiz, "Evet, tanıdım. Sen Mekke'de bana gelen Salemli değil misin?" buyurdu. Hz. Amr, hicret ettiğini, artık Medine'ye yerleşmek istediğini söyledi. Rasûlullah (s.a.v.), onun bu hareketinden hoşnut oldu. Onu Ashâb-ı Suffe'nin içine kattı.

Hz. Amr, sık sık Peygamberimize gelir, "İlminden bana da öğret." derdi. Peygamberimiz de her seferinde bir şeyler öğretirdi. Bu sayede Hz. Amr birçok hadis rivayet etti. Hz. Amr, Hz. Osman'ın (r.a.) hilafeti zamanında vefat etti.

BUGÜN, YARIN İÇİNDİR

Esra GÖKTEPE

"Dünyada yaptığımız çalışmalar, birbirimizle olan karşılıklı hak ve hukuklarımız hepsi sorulup sorgulanacak.Hatta hayvanlar, bitkiler ve dahi yaratılmış ne varsa cümle mahlukatla olan münasebetimiz de..."

Gelen her günü, diğer günler gibi yaşayacağımızı sanıyoruz. Ama olmuyor. O gün belki de, ebediyete dâvet bekliyor bizi. Hepimizin göz göre göre aldandığı bir gerçek bu. Ölümün bize verdiği en büyük ders bu değil mi?

Hayat senin değil, sana emanettir. Verildiği gibi, bir gün de alınacaktır. Ölenlere bak, ibret al. Sıranın ne zaman geleceği belli değil, vakit varken hazırlık yap, tedbirini al.

Yazdan kışlık ihtiyacını karşıladığın gibi, dünyadan da ahiret azığını hazırla.

Ey nefsim! Ölümüne hazır ol.

...

İnsanlık ailesinin 7,5 milyar arasından her gün, genç-ihtiyar demeden 300.000 kişi seçilip alınıyor. Kime isabet edecek ölüm, Allah'tan gayrı bilen yok. Gelenler ise, gidenlerin iki katından fazla.

Demek ki, vakti geldiğinde getiren Allah, vakti geldiğinde de götürüyor.

Bizi, kediler âleminde fare yapmayan, bir tutam maydanoz yapmayan ve bize bu güzel hayatı özellikle de seçip veren Allah, aynı güzellikte ölümü de takdir ediyor.

Verdiği süre dolduğunda, her birimizin yolculuğu başlıyor.

Nasıl yaşadı ve nasıl öldüyse bunca insan, biz de öyle çıkacağız bu yolculuğa.

"Ana rahminden geldik pazara

Bir kefen aldık döndük mezara..."

— Yunus Emre

....

Bu günün gecesini ya da bu gecenin gündüzünü göremeyecek çok insan var

> "Buğday eken arpa bulmayacak. Herkes ne yaptıysa, ne ettiyse ve ne diktiyse onu bulacak karşısında. Kimseye zerrece haksızlık edilmeyecek."

aramızda. Öyle büyük bir sevkiyat var ki... Bir yandan 600.000 kişi dünyaya geliyor her gün.300.000 kişi de bu dünyadan terhis edilip ahirete doğru gidiyor. Kabirle başlayan yeni yolculuğuna çıkıyor. Artık ne hazırladıysak yanımızda o olacak.

O yolculukta lâzım olacak olan ne varsa, işte sadece onunla gidiyor olacağız o vakit geldiğinde. Dünya bir tarla, burada ne ektiysek, ahirette onu bulacağız.. Diktiğimiz çıkacak karşımıza. Yaratılana yaratandan ötürü yaptığımız hizmetler çıkacak. Garazsız, ivazsız yaptığımız tüm hizmetler.

Buğday eken arpa bulmayacak. Herkes ne yaptıysa, ne ettiyse ve ne diktiyse onu bulacak karşısında. Kimseye zerrece haksızlık edilmeyecek.

Dünya hayatımız önemli... Bundan sonraki resmimizi, buradaki pozumuz belirleyecek...

Hangi şekilde durduysak ve baktıysak resmimiz öyle çıkacak... Neyse o yani...

Dünyada yaptığımız çalışmalar, birbirimizle olan karşılıklı hak ve hukuklarımız hepsi sorulup sorgulanacak.Hatta hayvanlar, bitkiler ve dahi yaratılmış ne varsa cümle mahlukatla olan münasebetimiz de...Yere düşen gölgemiz bile..Bir yetimin başını okşayan el, bir fakire uzanan el...Hayırda çalışan o eller... Bir ömür bizi taşıyan o ayaklar...teheccüdde secdeye varan, "bu yer, yer mi sahi?" dediği-

miz ,içinde mahi olduğumuz o anlar..Sonra o gözler, o kulaklar...Burnumuz, dişlerimiz, dudaklarımız...

Ah, onsuz yapamadığımız sevgili kalbimiz, onun arzuları, niyetleri ve amelleri...

Saymakla bitmez.

Hepsi, ama hepsi konuşacak, konuşturulacak bir gün.

Yasin-i Şerif'in 65. âyetinin meâlini hatırlayalım:

"El yevme nahtimu alâ efvâhihim ve tukellimunâ eydîhim ve teşhedu erculuhum bimâ kânû yeksibûn.

"Bugün onların ağızlarını mühürleriz. Kazanmış olduklarını (yaptıklarını) Bize, onların elleri anlatır, ayakları şahitlik eder."

Bugün de şahitlik ediyor aslında bize ait her parçamız. Saçımız, tırnağımız, hatta tükürüğümüz bile. Adlî Tıpta laboratuvarda yapılan incelemeler sonrası, insandan alınan en küçük bir parçanın dahi, onun kime ait olduğunu söylüyor.

Mahşerin ipuçları, hesap gününün Kur'ân'da belirtilen şeklinin bir küçük örneği, artık bu dünyada bile görünüyor ve kimse de inkâr edemiyor.

...

Kendi hayatımız da adeta bir tarla. Bir ömür hayat tarlasına ne ektiysek onu biçeceğiz yarın. Mahşer denilen o harman yerinde... Yolculuğumuzun her durağından bir defa geçiyoruz. İkinci bir hak ve fırsat yok. Biz dünyaya dair hesap kitap yaparken, ölümün ne kadar yakınımızda olduğunu hatıra getirmeyiz nedense. Sanki biz isteyince ölecekmişiz gibi feci bir yanılma ve aldanma içindeyiz.

Ne zaman hazır olacağız ki.

Şimdi değilse, bugün değilse ne zaman?

Bugün yarından habercidir.

Bugün yarın içindir. Uyanık ol Müslüman kardeşim. İslam'a hizmet etmekle yücel. Yaratılana hizmetle kanatlan o kutlu diyara. Bu günlerimiz, yarınlar içindir.

El Muîd

Ölümden Sonra Yaratma Gücüne Sahip Olan

El-Muîd, iâde eden, ölümden sonra tekrar yaratan mânâsına gelir. Yüce Allah'ın el-Muîd ismi, "yaratılışla" ilgili bir isimdir. O, her türlü yaratmaya kâdirdir.

İnsanoğlu, yaratılan varlıklar üzerinde düşünmelidir. Yaratılmış olan varlıklar üzerinde düşünmek, insanı Yüce Yaratıcı'ya götürür. Bu, âlemden Allah'a gidişin bir misalidir. Yaratan olarak Allah'ı kabul eden bir kimse, öldükten sonra tekrar yaratan olarak O'nu tanır. Kur'ân'a göre, yaratılışın aslında birlik düşüncesi vardır. Bakmasını bilenler için, her şeyde tevhîdin tecellisi görülebilir.

İnsanın, Allah'ın misal olarak anlattığı bu bitki türlerinden ibret alması, onda Allah'ı takdir hislerini doğurmalıdır. Evrende bulunan bitkilerin rolleri farklı farklıdır: Bunlardan bir kısmının canlılara rızık vesilesi olması, diğerlerinin, yapı itibariyle farklı olmakla birlikte, her birinin ayrı bir şekil ve estetiğinin olması, bir başka açıdan, binlerce çeşit bitki olmasına rağmen, bunların hepsinin ya birbirinin aynı ya da az farklı olan çekirdeklerden meydana gelmesidir. Her kışta toprağa düşen çekirdekler, havaların ısınması, baharın gelmesiyle birlikte birbirine karışmayarak düzenli, dengeli ve ziynetli bir şekilde yeniden hayat bulmaktadır, canlanmaktadır, dirilmektedir. Bütün bunlar çekirdeği kudretiyle yaratan, ona hayat veren Allah'ın yüce kudret eserleridir. Bu sebeple güzellik, akîdenin temelinde önemli bir unsurdur. İnanca hizmet eder. Âlem organik bir bütün olduğundan dolayı, orada her şey, birbiriyle muazzam bir ilişki ağı oluşturmuştur. Allah, bu güzellik fenomenini, bütünlüğün her bir unsuruna yerleştirmiştir.

Netice-i kelâm, insan, Yüce Allah'ın ilk defa yarattığına inandığı gibi, tekrar yaratmaya kâdir olduğuna da inanmalıdır. Çünkü evvel olan da âhir olan da Allah'tır. Hiçbir şey yok iken O vardı. İlk defa, varlığı O yarattı ve tekrar bütün varlıklar O'na dönecektir, döndürülecektir. İlk defa yaratan Allah, ikinci defa yaratmaya hayli hayli güç yetirir. Âfak ve enfüsü okumasını bilenler, bu varlık alanında ölüm ve dirilişin nasıl tekrarlandığını ayân-beyân göreceklerdir. İnancımıza göre, İsrâfil (a.s.) adlı meleğin ikinci defa sur'a üflemesiyle birlikte ikinci yaratılış tekrarlanacaktır. Herkes hesap vermek üzere Yüce Allah'ın huzurunda toplanacaktır. Önemli olan, bu dünya hayatımızı, ahirette hesap verebilecek bir anlayış üzerine kurmak ve yaşamaktır.

Allah De Gönlüm

Seher vakti uyanıp
Allah de günlüm Allah
Boyun büküp el açıp
Allah de gönlüm Allah

Dilde olmasın isyan
Kalpte silinsin nisyan
Uyan gözlerim uyan
Allah de günlüm Allah

Dur divana sen içten
Ruhun süzülsün hiçten
Sıyrıl işten hem güçten
Allah de günlüm Allah

Rabbim bizleri affet
Senden gelir mağfiret
Seherlerde dua et
Allah de günlüm Allah

Açılınca Gonca gül
Ötünce dalda bülbül
Yönelsin Hakk'a gönül
Allah de gönlüm Allah

Günler gelip gidiyor
Ömür gün gün bitiyor
Allah bize yetiyor
Allah de gönlüm Allah

Hulusi TATAR